

نامه يه ک

ئا: سەرنووسەر

* نامه يه ک له د. مەرف خەزنەدارەو بۆ
ئازاد عەبدولواحید (١)

عەنابە - ئەلجەزائیر

١٩٨٨/١/٧

ئاگاداری گۆرانی ئەدەبیی ئەو بیست ساڵی
دوایی گیتی نین (٩). ئەدەبی ئێمە زۆر بەرزە (١٠)،
بەلام ناتوانین بەرزییەکی بخەینەپوو (١١)، لەبەر
ئیدیۆلۆژیی عەشایەرگەری، هەرچی هەڵدەستێ
باسی سۆفیزم دەکا، بەلام زۆربەیان وەکوو شیخ
پەزا دەلێ: تۆ لە کێ، تەکیە لە کێ...

وەکوو لە نامەی پێشوو نووسیویوم، لە هاوینی
داهاوو بە یەكجاری دەگەرێمەو و هەول دەدەم
هەندێ لە بەرھەمەکانم بە چاپ بگەیێنم (١٢).
وەکوو بۆتەم نووسیویو من دەمەوێ شت لە تۆ
وەرگرم (١٣) لە بابەت (شوکرێ فەزلی) یەو (١٤)،
ئەوێ من ئاگادار بۆم، لە دەستنووسیێک لە
دەستنووسەکانی نەجمەددین مەلا، باسی لێو
کراو (١٥)، مامۆستا (ھەردی) ش زانیاری
لەم بابەتەو هەیە (١٦)، وەکوو بزەنم شیعی
بلاوێ کراوێشی لایە (١٧)، ئەگەر چاوت پێی
کەوت سلاوی منی پێ بگەیێنە.

پێزو سلاوم بۆ ھەموو دوست و برادەرەن، بە
تایبەتی کاکە عومەر مەرف بەرزنجەیی (١٨)،
بەراستی ئەویش تۆ ئاسایی ژیر و وردە، خوا
بەرخوردارتان بکا بۆ وشە پەسەن و قسە
پاست.

بۆ بۆ خۆشەویستم کاکە ئازاد
ھەوالت دەپرسم، ھیوام وایە لە خۆشیدا بێ.
دەبێ دڵ ئاگای لە دڵ بێ، ئەگینا چۆن وا
پێک دەکەوێ، من پۆژی شەموو نامە بۆ تۆ
بخەمە پۆستەو، کەچی بۆ پۆژی دوایی، لە
تۆو نامەم پێ بکا (٢). دیارە ھەر یەکیێمان
بیری لە ئەوێتر کردۆتەو، لەبەر ئەو ئەو لە
ھەفتەییێکدا بەمەو دوو نامەت بۆ بنووسم (٣).
لە بابەت گفتوگۆکی کاک مەحمود زامدار (دا)
(٤)، ئەو پاستی بێ من ھیشتا چاوم پێی
نەکەوتوو، نازانم ھیچیان لێ قرتاندوو! ھەلە
تێدایە! (٥) ھەر چۆنێ بوو، ئەمەیان بەرکول
بوو (٦)، پێویستە لەوێ ئازاتر بین (٧).

ھەلە ئێمە لەو دایە کە وا دەزانین تیۆری،
بەرھەمی ئەدەبی دادەنێ، کەچی پێچەوانە
پاستە (٨). زۆربە ئەوانە لە ئەدەب دەدوین،

به خوشی و شادی بژی

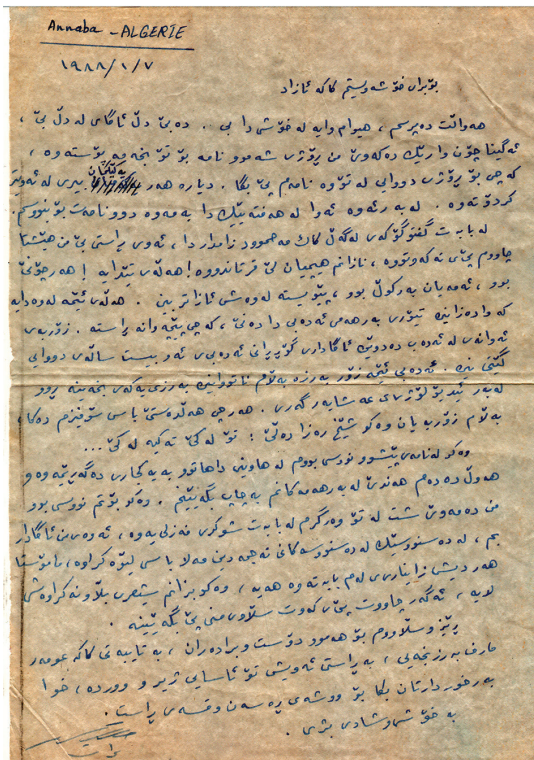
نیمزا

برات

په راویزه کان:

(۱) چەند سالیك له و سالانه ی له شاری سلیمانی ده ژیا م (۱۹۷۸ - ۱۹۹۴)، پیشتریش که له هه ولیر بووم، من د. مارف خه زنه دارم دوو راو دوو، یان له پێگه ی کتێبه کانییه وه ده ناسی، نه وسا نه وه شاری به غدا مامۆستای زانکۆ بوو. دوا ی ده رکردنی کتێبی (دیوانی نالی و فره هنگی نالی)، که له سالی ۱۹۷۷، له به غدا چاپ کرا، له پۆژنامه ی هاوکاری، ژماره (۴۴۰) ی سالی ۱۹۷۸/۱/۱۵، به نیو لاپه ره ی نه و پۆژنامه یه، باری سه رنج و تییینی خۆم له باره یه وه نووسی. دوا ی بلالو بوونه وه ی وتاره په خه نه ییه که م چاره ی پی په رچه کرداری د. مارف خه زنه دار بووم که له به رانه رم بینوین، به لام پیچه وانه ی نه و چاره پوانییه م لی به دی کرد، به تایبه تی کاتی بۆ یه که م جار له گردبوونه وه یه کی نه ده بیدا، له نزیکه وه بینیم و پیی ناشنا بووم، هه ر له و سه ره تای یه کترناسین و بینینه دا بوو بۆم ده رکه وت، نه و نه ک نووسینه که می له دل گران نه بووه، یان قسه ی زیر و وشکی لاویکی ته مه ن (۲۰) سالانی له دل نه گرتبوو، بگره که بینیم هه ر به لای نووسینه که شمدا تینه په پی و هیچی له باره وه نه گوت، ته نانه ت دوا ی نه وه ی یه کترمان ناسی، زۆر دۆستانه لیم هاته پی شه وه و زۆر پرسیا ری لی کردم، له وانه پرسیا ری خه ریکی چیم، له کو ئی ده ژیم، کار و پی شه و وه زیفه م چیه و تاد. پاستیه که ی نه م هه ل سوکه وت و په فتاره جوامیرانه یه ی، نه و نه ده ی دی د. مارف خه زنه دار ی له لام خۆ شه ویست و گه وره تر کرد، به پیچه وانه ی

که سانی دی که به ورده په خه نه یه کی من زۆر ته نگه تاو بوو بوون و له م لاو نه و لا، بگره له ناو هۆله کانی خۆیندنی زانکۆشدا، له کاتی وانه وتنه وه دا که وتبووه په لاماردانم، به مهش وازی نه هینابوو، چوو بووه سه ر به پرس ی ده زگای پۆشنییری و بلالو کردنه وه ی کوردی نه و کاته، (نیسماعیل په سوول)، که بۆچی و چۆن ده بی نوووسی نی هه رزه کار و مندالیک له باره ی نه وه وه بلالو بکړته وه، بۆیه له و پۆژه وه وه ک که سیکی دلپاک و سینه ساف، له د. مارف خه زنه دار نزیک بوومه وه، نه و لیک نزیک بوونه وه یه، زۆرتر هونه ری نه و ی تیدا بوو، بۆیه تا ده هات پیوه ندیه که مان گه رموگوپ و پته وتر ده بوو، پۆژ دوا ی پۆژ متمانیه ی زیاتری پی ده کردم، ئیتر هه چ کاتیک هاتبیته شاری سلیمانی بینومه، له هه موو کوپ و مه جلیس و دانیشته کانی ئاماده ده بووم، که ی منیش هاتبیتمه هه ولیر، هه ر زوو سه ردانم کردوه. به هۆی پیوه ندیه

فراوانه کانیشییه وه له گه‌ل نووسهران و شاعیران و قوتابییه کانی، زوو زوو ده‌هاته سلیمانی، بۆیه به‌هۆی ئه‌و هه‌موو یه‌کتربینیانه، که‌متر ده‌رفه‌تی بۆ نامه‌گۆڕینه‌وه ده‌په‌خساند، زیاتر گفتوگۆ و پاز و نیاز و قسه‌کانمان راسته‌وخۆ و پووبه‌پوو له‌گه‌ل یه‌کتري ده‌گۆڕییه‌وه، هه‌ر کاتێ ماوه‌یه‌ک یه‌کترمان نه‌دیستی، ئه‌گه‌ر پێویستی کردبێ، ئه‌وه نامه‌مان ئالوگۆڕ کردوو.

(٢) دۆستایه‌تی و له‌ یه‌کتري نزیکبوونه‌وه‌ی من و د. مارف خه‌زنه‌دار، هه‌ر ته‌نیا له‌ یه‌کتري بینین و دیداری کۆڕ و گۆبوونه‌وه و سیمینار و بینینی له‌ ماله‌وه نه‌ما، بگه‌ر به‌پێی پێویستی، ناو به‌ ناو به‌ نامه‌ش یه‌کترمان به‌سه‌ر ده‌کرده‌وه و ئاگاداری یه‌کتري بووین، به‌ تایبه‌تی له‌ و کاته‌ی به‌ دلی شکاوه‌وه چوو هه‌ر شاری عه‌ننا به‌ی جه‌زائیر و له‌وێ وه‌ک مامۆستایه‌کی زانکۆ ده‌ستبه‌کار بوو، بۆیه‌ش ده‌لێم به‌ دلی شکاوه‌وه، چونکه د. مارف خه‌زنه‌دار له‌ تروپکی به‌خششی زانستی خۆی و گروپتینی به‌جیگه‌یاندنی کار و ئه‌ره‌که‌کانی بوو، که به‌ بیانووی (السلامة الفكرية)، خانه‌نشینیان کرد و ناریدیانه ماله‌وه.

(٣) نووسیویه‌تی: (ئه‌وا له‌ هه‌فته‌یێکدا به‌مه‌وه دوو نامه‌ت بۆ بنووسم)، که وه‌ک هاوڕێیه‌کی گیانی به‌ گیانی و که‌سیکی نزیک و دلسۆز ده‌لێ: (ده‌بێ دلی ئاگای له‌ دلی بێ، ئه‌گینا چۆن وا پێک ده‌که‌وێ من پۆژی شه‌موو نامه‌ بۆ تو بخه‌مه پۆسته‌وه، که‌چی بۆ پۆژی دوایی له‌ تووه نامه‌م پێ بگا).

(٤) دیاره له‌ نامه‌که‌ی بۆم په‌وانه‌ کردوو، باسی گفتوگۆی په‌وانشاد مه‌حمود زامدارم بۆ کردوو، که ماوه‌یه‌ک پێش ناردنی نامه‌که‌م بلوکراره‌ته‌وه، کاتێ له‌ چاپییه‌که‌وتنه‌که ئاگادارم کردوو ته‌وه، که ئه‌و ده‌لێ هێشتا نه‌مدیوه،

ده‌بێ زامدار ئه‌و چاپییه‌که‌وتنه‌ی له‌ نیوه‌ی دووه‌می مانگه‌کانی ساڵی ١٩٨٧ له‌گه‌لی کردبێ و بلوکی کردبێته‌وه.

(٥) سالانی پێش پاپه‌رین، ده‌ردی گه‌وره و تاکه‌ خه‌می هه‌موو ئه‌دیبان و نووسه‌رانی کورد ئه‌وه بوو که به‌رده‌وام پووبه‌پووی کێشه‌ی سانسۆر ده‌بوونه‌وه، هه‌میشه له‌ گۆڤار و پۆژنامه و بلوکراره‌کاندا، نووسین و بیروپا و چاپییه‌که‌وتنه‌کان، سیناریۆی فیلم و دراما و شاتۆنامه‌کان له‌ ژێر چاپییه‌کی توندی سانسۆردا بوون، داخه‌ گه‌وره‌که‌ش ئه‌وه بوو، ئه‌وانه‌ی پاپۆرتیان له‌ نووسینی نووسهران و دراما و شاتۆگه‌ری و چاپییه‌که‌وتنه‌کانی نووسهران و هونه‌رمه‌ندان ده‌نووسی و کاری سانسۆره‌که‌یان بۆ پۆژیم جێبه‌جێ ده‌کرد، هه‌ر کورده‌کان بوون، که له‌ ناو هه‌موو ده‌زگا‌کانی چاپ و بلوکرده‌وه و ناوه‌نده کولتوری و ئه‌ده‌بی و هونه‌رییه‌کاندا چاندبوویان و بووبوونه‌ گۆچکه و چاپی ئه‌وان، له‌ دانیشتنه‌کاندا ده‌نگیان تۆمار ده‌کردن و لێکدانه‌وه و ته‌ئویلی به‌دنیادانه و خراپیان بۆ ده‌ق و نووسینه‌کان ده‌کرد و به‌ ئاره‌زووی خۆیان شفره و کۆده‌کانیان لێک ده‌دايه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ته‌واوی ده‌ست بنێنه‌ بینه‌قاسی هزر و بیر و بیروپای نووسهران و هونه‌رمه‌ندانی کورد، بۆیه د. مارف خه‌زنه‌دار ناهه‌قی نییه به‌ نیگه‌رانی و دوودلییه‌وه بلێ: (هێشتا چاپم به‌ (چاپییه‌که‌وتنه‌که) نه‌که‌وتوو، نازانم هه‌چیان لێ قرتاندوو! هه‌لێ تێدايه‌!، که قرتاندنه‌کان به‌ده‌ردی حاجی له‌ قله‌قه‌که‌ی لێ به‌سه‌ر ده‌هات، قاچیان ده‌بریه‌وه تا له‌ ته‌یریکی مه‌عقول بچێ. گرفتێ (قرتاندن) که‌که با له‌سه‌ر بووه‌ستێ، هه‌لێ چاپ و تایپکردن و په‌پینی وشه و دیپ و په‌ره‌گراف، پشتگوێ خستن و دانه‌نانی خالبه‌ندی و سه‌ری دیپ و په‌ره‌گراف و ژۆر لایه‌نی دی، له‌و سه‌رده‌مه‌دا گرفتێ سه‌ره‌کی

و بنه پرتی بلۆکردنه وه بوون، چونکه کرێکاری لاینتایپ و چاپخانه کان عه ره ب بوون، زمانی کوردییان نه ده زانی، بۆیه ئه وهی ئه وان له سه ریان بوو، هه ر ئه وه بوو پیت و وشه کانیا ن شکڵنووس ده کرد، ئه و جا بۆ ئه وهی هه له نه که ن و وشه کان تیکه لۆپیکه ل نه که ن، به تایبه تی وشه ی ئاویتته و لیکدرا و دوولت نه کرێ، یان دوو وشه ی جودا تیکه لی یه کدی نه بن، نووسه رانی کورد که وتاریک، لیکۆلینه وه یه کیان ده نووسی، خۆیا ن ناچار ده بوون به قه له می سوور، وشه کان له یه کتر دابیهرن، به مه یان ده گوت (تقطیع)، ئه گه ر نووسه ریکی کورد عه قلی به وه نه شکابا و ئه وهی نه کردبا، ئه وه ده زگای چاپ و بلۆکردنه وه که، کارمه ندانی خۆیا ن پاده سپارد ئه و کاره بکه ن، بۆیه د. مارف خه زنه دار به و په رۆشییه وه ده لێ: (نازانم هه یچیا ن لێ قرتاندوه! هه له ی تیدا یه!)

(٦) وشه ی به رکۆل، به مانای سه رکۆل، چیشتی ته وا و نه کۆلا و دێ. خواردنی که میک له چیشت، له پێش پێگه یشتنیدا. له بیرمه چاوپیکه وتنه که ی دوکتۆر خه زنه دار زۆر زانیاری نوێی تیدا بوو، هه ره ها بوێرانه په نجه ی خستبووه سه ر زۆر لایه نی ئه ده بیاتی کوردی، بۆیه ئه و سه ره تایه ی له و چاوپیکه وتنه دا خستبوویه روو، به (به رکۆل) ناو ده بات، دیاره بریاری ئه وهی داوه له داها تودا له سه ر ئه و پێودانه، زۆر ئازایانه تر زانیاری نوێی دیکه و بیرو پای بوێرانه ی دی ده ربهرێ.

(٧) دوکتۆر خه زنه دار، له و تني بیرو پا کانه مان زیاتر پێ له سه ر بوێری داده گرێ، بۆیه به پێداگرییه وه داوا ده کات و ده لێ: (پێویسته له وه ش ئازاتر بین)، ئه وه ش به و مانایه دێ که دوکتۆر له سه ره تای ئه و بوێری و ئازایه تییه ی پارزییه که له چاوپیکه وتنه که دا خۆی له قه ره ی داوه، بۆیه ده یه وێ بلی چاوه پێ به، ئه وه به رکۆله،

پێویسته له وه ش ئازاتر بین).

(٨) له چاوپیکه وینه که دا گفتوگۆی ئه وه ی کردبوو که (تیۆری) یه کان، به ره مه می ئه ده بی داده نین، له کاتی که دا به پێچه وانه وه ئه وه به ره مه ئه ده بییه کانه ن. که تیۆرییه کان دروست ده که ن، ئه و بۆچوونه زۆر پاستودروسته که ئه و بۆی چوه.

(٩) زۆر له گه ل ئه و بیرو پایه شی ها و پام که بۆی نووسیبووم: (زۆریه ی ئه وانه ی له ئه ده ب ده دوین، ئاگاداری گۆرانی ئه ده بیی ئه و بیست سه له ی دوایی گیتی نین)، ئه وه ش به پێی بیرو پای خه زنه دار به و مانایه یه که به شی هه ره زۆری ئه وانه ی له ئه ده ب ده دوین، زانیاری و بیرو پا کانیان دوو پا تکردنه وه ی پۆشنیبری و بیرو پا کانی سه لانی شه سه ته کانی سه ده ی پابوردوه. دیاره ئه و چه ند سه له ی چوونه جه زائیر، به سه ر میتۆده نوێیه کانی په خنه و نووسین و بیرو پای تیۆریزانه کانی ئه وروپا که وتوه، به تایبه تی به ره مه می نووسه ره فه ره نسا ییه کان که پۆشنیبری و لاتانی پۆژئا وای عه ره بی (مه غریب و توونس و جه زائیر)، به هۆی داگیرکاری فه ره نسا ییه کانه وه، ته وا و که وتبوونه ژیر ئه و کاریگه رییه وه، دوکتۆر خه زنه داریش که که وتبووه خویندنه وه ی ئه و پۆشنیبرییه که راه و پێشکه وتوه، ئاساییه بیرو پایه کی ئه وه ی له لا دروست بووی، منیش ده لیم ئه مۆکه که له سه لێ ٢٥-٢٠ دا ده ژین، زۆریه ی ئه وانه ی له ئه ده بیات و دا هینان ده دوین، ئیستاش خه ریکی گێره کردنه وه و به ره مه هینانه وه ی پۆشنیبری ئه و سه لانه و دواترن و نه یانتوانیوه ئه و گرێه تیپه پینن و لێی زیاد بکه ن.

(١٠) د. مارف خه زنه دار، که له سه ره تای ژیا نییه وه خه ریکی توێژینه وه و قوولبوونه وه بوو له ناو شیعر و ئه ده بیاتی کوردیدا، به وردبوونه وه له شیعرێ کلاسیکی کوردیدا، چه ندان مرواری

لئ بژارکردن و کردنی به عه‌ره‌بی و له کتیبیکدا به‌ناوی (اغانی کردستان - ۱۹۵۶) له چاپی دا، له‌ویوه به ناسینی شاعیریکی گه‌وره‌ی وه‌ک نالی، به‌شیکی زۆری ژیان و ته‌مه‌نی خۆی بۆ نووسین له باره‌ی ئه‌و شاعیره‌وه ته‌رخان کرد و (۲) کتیبی به ناوه‌کانی: (دیوانی نالی و فه‌ره‌نگی نالی)، ساڵی ۱۹۷۷، (نالی له ده‌فته‌ری نه‌میردا)، ساڵی ۱۹۸۱، له‌سه‌ر نووسی. (۱۱) منیش هه‌مان بیروپای د. ماف خه‌زنه‌دارم هه‌یه که ئاماژه‌ی بۆ کردوه، چونکه قه‌ناعه‌تم وایه ئی‌مه ئه‌ده‌بیکی به‌رز و بالامان هه‌یه، به‌لام به‌پێی پێویست و به میتۆدیکیی په‌خه‌نی زانستیانه و هاوچه‌رخ، ئه‌و ئه‌ده‌بیاته به‌رز و بالامان نه‌خویندوه‌ته‌وه و له‌سه‌ریمان نه‌نووسیوه، یان له چێژ و تیگه‌یشتنی خویننه‌رانمان نزیک نه‌خستوه‌ته‌وه.

(۱۲) دوکتۆر خه‌زنه‌دار هۆکاره سه‌ره‌کییه‌که‌ی به‌وه لێک داوه‌ته‌وه که (له‌به‌ر ئیدیۆلۆژیی عه‌شایه‌ری) نه‌مانتوانیوه هاوشانی ئه‌ده‌بیاته‌که‌مان، په‌خه‌نه‌که‌مان به‌ره‌و ئاستیکیی بالā به‌یه‌ن، بۆیه نه‌توانراوه له‌سه‌ر ده‌قی یه‌که‌م، که داهینانه ئه‌ده‌بییه‌که‌یه، ده‌قی دووهم که په‌خه‌نه‌یه‌کی قوول و سه‌رده‌میانه‌یه بنووسین.

(۱۳) بۆی نووسیوم: (له‌هاوینی داهاتوو به‌یه‌کجاری ده‌گه‌رپه‌وه و هه‌ول ده‌ده‌م هه‌ندێ له به‌ره‌مه‌کانم به‌چاپ بگه‌یه‌نم)، که دواتر هه‌رواشی کرد، گه‌راپه‌وه و له پاش گه‌رانه‌وه‌که‌ی په‌یتا په‌یتا که‌وته چاپ و بلۆکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لێک له به‌ره‌مه‌کانی.

(۱۴) له پێکه‌وتی ۱۹۸۸/۱/۷، که د. ماف خه‌زنه‌دار نامه‌که‌ی بۆ ناریدووم، نووسیویه‌تی: (ده‌مه‌وێ شت له تۆ وه‌رگرم له بابته (شوکرێ فه‌زلی)یه‌وه)، ئه‌و نامه‌یه که له‌و پێکه‌وته‌دا نووسراوه باشت‌ترین گه‌واهی و به‌لگه‌یه که ئه‌و پێش ئه‌وه‌ی بپواته ده‌ره‌وه‌ی ولات و

له جه‌زائیر بپیته مامۆستای زانکۆ، باشت‌ر وایه بلێم له دوا‌ی چاپ و بلۆکردنه‌وه‌ی (دیوانی شیخ نووری شیخ سالح)، هاوشیوه‌ی ئه‌و پرۆژه‌یه چهندان جار باسی کارکردن له شیعر و نووسینه‌کانی (شوکرێ فه‌زلی)م له‌گه‌ڵ کردبوو، ئه‌و ئاگادار بوو چهند به‌په‌رۆشه‌وه قۆلم بۆ ئه‌و پرۆژه‌یه نوێیه‌م هه‌لک‌ردبوو، بۆیه نووسیویه‌تی: (ده‌مه‌وێ شت له تۆ وه‌رگرم له بابته (شوکرێ فه‌زلی)یه‌وه)، هه‌رواش بوو، ئه‌و که هاته‌وه بۆ کتیبی (مێژووی ئه‌ده‌بی کوردی)یه‌که‌ی که (۷) به‌رگه، زۆر زانیاری و که‌سته‌م دایه تا بۆ نووسینه‌که‌ی سه‌باره‌ت به (شوکرێ فه‌زلی) سوودی لێ وه‌ریگرێ، له هه‌مووی گرنه‌گر شیعرێ (نیش که ئه‌م‌پۆ پووی له هه‌ورازه سه‌ره‌و لێژی نه‌که‌ی)، له‌لای ئه‌و (۵) به‌یت بوو، من که شیعره‌که‌م به‌ته‌واوی له‌لایه و (۶) دێپه، دامه‌ ئه‌و و له کتیبه‌که‌یدا بلۆی کرده‌وه.

(۱۵) دیاره من قه‌ت له ئیشکردن هه‌زم به‌هه‌له‌په‌کردن و هه‌لک‌پووزاندنی به‌ره‌مه‌کانم نه‌بووه و نییه، چونکه ئامانج و مه‌به‌ستم، ته‌نیا زیاده‌کردنی ژماره‌ی کتیبه‌کانم نییه، ئه‌گه‌ر به‌و جو‌ره بیرم بک‌ردبایه‌وه، ئه‌وه تا ئیستا (۳ تا ۴) هینده‌ی کتیبه چاپکراوه‌کانم، ئه‌م‌پۆ کتیبی چاپکراوم ده‌بوو، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه زۆر که‌س ئه‌و پشوو‌دریزی و هه‌له‌په‌نه‌کردنه‌م له به‌جێگه‌یاندنی وردی کاره‌کانم به‌هه‌ل و ده‌رفه‌ت ده‌زانن، تا به‌هه‌ر نیازیک بێ بینه سه‌ر سف‌ره‌ی ئه‌و کار و پرۆژانه‌ی خه‌ریکیانم، له کاتیکدا زۆر له‌مێژه، له لاپه‌ره‌کانی پشته‌وه‌ی کتیبه چاپکراوه‌کانم نووسیومه که خه‌ریکی چاپی (شیعر و نووسین)ه‌کانی (شوکرێ فه‌زلی)م، که‌چی به‌کیک له‌وانه‌ی به‌سه‌ر چاپی شیعره‌کانی (شوکرێ فه‌زلی)دا که‌وتوه، له خۆیه‌وه ده‌لێ: (ئه‌و ته‌نیا خه‌ریکی

نووسینه کانیه تی!!).

(۱۶) دوکتۆر خه زنه دار له نامه کهیدا دیاره وه لآمی ئه و داوایه ی منی داوه ته وه که گه رانه به دوا ی ده ستنوو س و نووسینه کانی (شوکر ی فه زلی)، بۆیه نووسیویه تی: (له ده ستنوو سیک له ده ستنوو سه کانی نه جمه ددین مه لا باسی لئوه کراوه)، له کاتی کدا نه جمه ددین مه لا که به رانه ر بپه پاره یه ک، به خه تیک ی جوان، شیعر و دیوانی شاعیره کانی کورد ی نووسیویه ته وه، منبش بۆ پرۆژه که ی خۆم له باره ی شوکر ی فه زلی، زۆر له و ده ستنوو سانه ی ئه وم، له م و له و به ده ست هیناوه .

(۱۷) دوکتۆر بۆی نووسیوم: (مامۆستا هه ردی-ش زانیاری له و باب ته وه هیه). من که زۆر له (م. ئه حمه د هه ردی) یه وه نزیک بووم، تا له سلیمانی بووه قه ت پیم لئ نه بپوه، که سه ره تا باسی پرۆژه که ی خۆم بۆ کرد، پێی گوتم ئه ویش بۆ نووسینی کتیبه که ی له باره ی کیشی شیعر ی کوردییه وه، ته نیا سوودی له ده ستنوو سه که ی ئه حه ی قازوو وه رگرتبوو، واته هیچ شیعر ی دیکه ی له لا نه بوو، که من ئه و ده فته ره ده ستنوو سه ی ئه حه قازووم له خۆی وه رگرتبوو و ماوه یه ک له لام مایه وه و شیعره کانی (شوکر ی فه زلی) م لئ ده رهینا و بۆ کاره که م سوودم لئ وه رگرت.

(۱۸) نووسیویه تی: (وه کوو بزانه شیعر ی بلالونه کراوه شی لایه)، وه ک ئاماژه م پێ دا، جگه له و شیعرانه ی له سه ر زمان ی خه لکی بوون و ئه و ده فته ره ی باسم کرد و هه ندێ ده ستنوو سی نه جمه ددین مه لا، م. هه ردی هیچ شیعر یکی بلالونه کراوه ی شوکر ی فه زلی له لا نه بوو، ده نا بی ئه م لاو ئه و لا ده یدامی.

(۱۹) عومه ر ماره ف به رزنجه یی: ناوی ته واوی (عومه ر مه عرووف ئه حمه د به رزنجه یی)ه، له ئاوی به رزنجه، له سا لی ۱۹۴۶ له دایک بووه، تا پۆلی (۳) ی سه ره تای هه ر له وئ خۆیندوو یه تی، پاشان

چوونه ته سلیمانی و له قوتاخانه ی (مه لکه ندی) در یژه ی به خۆیندنه که ی داوه. له بنه ماله یه کی خۆینده وار و هۆگری کتیب پێگه یشته وه و چاوی هه لئناوه. باوکی و هه ردوو برا گه وره که ی (عه بدولقادر مه عرووف به رزنجه ی) و یاساناس (عوسمان مه عرووف به رزنجه ی)، هه روه ها (م. مه مه د لاو مه مه د عه لی به رزنجه ی) ی پوو رزای که یه کیک بووه له مامۆستا دیار و ناسرا وه کان و یه کیکیش بووه له نووسه رانی گۆشار ی گه لاویژ، ده وری دیار و به رچاویان له هان دان و پێنما یی کرد نی دا هه بووه. م. عومه ر ماره ف به رزنجه ی زۆر زوو، واته له ته مه نی می رمن دال ییه وه خووی داوه ته خۆیندنه وه و نووسین، یه که م به ره مه ی له ژماره (۹۷) ی پۆژنامه ی (پێشکه وتن)، له ۲۳ ی تشرینی دووه می سا لی ۱۹۵۹ بلالوکرا وه ته وه، که واته ئه و نووسه ره له سا لی ۱۹۵۹ وه له م گۆشار و پۆژنامه نه دا، به ره مه ی به زمان ی کورد ی و عه ره بی بلالوکرا وه ته وه: [پێشکه وتن، هه تاو، ژین، ده نگ ی کورد، پۆژی نوێ، بپوا، هیوا ی کوردستان، نووسه ری کورد، پۆژی کوردستان، هه ولێر، برایه تی، پاشکۆ عیراق، ده فته ری کورده واری، به یان، پۆشن بیری نوێ، بیر ی نوێ، کاژاو، مامۆستای کورد، کوردستانی نوێ، النور، التآخی، العراق، گولان العربی]. به ناوی خوا زراوی: (ع. تینوو، ئارام، خۆینده واریک، ئاراس، ئاسۆ، ع. به رزنجه ی) به ره مه کانی بلالوکردوو ته وه. کۆی به ره مه کانی ئه و نووسه ره (۱۱) دان ه کتیب ی چاپکراون، به هاو به شی له (۲) کتیب ی وه رگێ پراوی خۆیندنی قوتاخانه کانیش دا به شداره .